

(CD-62) ૮ – શ્રી સ્તવં અષ્ટા પ્રાતિહાર્ય

શ્રી સ્તવં અષ્ટા પ્રાતિહાર્ય, ધર્મરાજ-સમ્રાટા શ્વૈર્ય,
શ્રદ્ધા સાથે શરણ સ્વીકાર્યે, પર્ષદે પ્રાપ્ત રત્નત્રય.

મણિયમ સિંહાસને બિરાજ્યા, ત્રિભુવન સ્વામી ચતુર્મુખે,
અ-શોક વૃક્ષી નિશ્રામાં ‘જીવ’, ભવ-રોગોનાં બીજ ઊખડે,
બાર ગણી મોટી કાયાનું, સમોસરણમાં દર્શન થાય,
સત કેવળી આ પુણ્ય-સુભાગી, શ્રુશ્રીત ગણધર દેવેન્દ્રાય.

સૂરપુષ્પા વૃષ્ટિ પ્રતિહાર્ય, પાંખડી આત્મીય સુ-વાસિતા,
‘સ્વ’માં સ્થિતકર અમીઝર ઝણાં, ઊર્ધ્વ દશાકર સંસ્કૃતા.
દીટિયા નીચે, પંખૂડી ઉપર, જાણે જગ-બંધન તૂટતાં,
ઊર્ધ્વ પ્રયાણી ખુશબો અંતર, સર્વત્રાત્ર ઉપ્સુખતા.

તત્વાર્થી હૃદયંગમ વાણી, સહુ સમજે નિજ ભાષામાં,
અજરામરપદ પ્રાપ્ત પ્રભાવક, અચિંત્ય લભ્યા કૃતકૃત્યા.
રાગ મધુરા માલકૌશમાં, ધર્મ-દેશના કલ્યાણક,
ચાર ગતિનાં ભ્રમણ કપાવે, પંચમ ગતિના સુ-વાહક.

ચોમેરે ઊભાં રહી દેવો, અર્પે અભિષેકો શીતળાં,
સુવર્ણ દંડી શ્વેત ચામરો, પુષ્પિ મોગર પરિપાંખા.
નીચા ઝૂકી ઉપર ઊઠતાં, પરમ વિનયવ્રત વીંઝલણા,
ચંદ્રાથી ઝરણાં ધોવાતાં, કર્મો ખરી, થ્યાં વિશ્રસા.

રત્ન સિંહાસન પર પદ્માસન, ઉદયાચલનાં સૂર્ય-શિખર,
કેવળજ્ઞાન પ્રકાશિત મુખડે, વીતરાગી મૂર્તા જિનવર.
દિવ્ય અપૂર્વા દર્શન ઝીલણે, તતક્ષણ અનુભવ સુખ સત્વર,
ભવ્ય જીવોમાં પ્રભાવ ઝળકે, પ્રશ્ન વિરામક પ્રત્યુત્તર.

પ્રશાંત મુદ્રા 'ભા-મંડળની, તેજ-સૌમ્યતા દિવ્યાંગી,
સ્વ-સાન્નિધ્યક પ્રેમસ્વરૂપનાં, નિદિધ્યાસનથી મોક્ષાંગી.
આભામંડળ જ્યોતિર્તેજે, રંગ બદલતી વૃક્ષાંગી,
જડ-ચેતન રસ-ભાવો પલટક, તૃપ્ત જીવંતક વિશ્રાંતિ.

ભક્તિભાવે પૂર્ણોલ્લાસે, દેવો આહવાને ઝૂમ-ઝૂમ,
પ્રમાદ ત્યાગી જાગો, આવો, કલ્યાણેશ્વર કાપે દુઃખ.
મોક્ષપ્રદાની પાસે શ્રવણો, માલકૌંશમાં મુક્તિ-સુખ,
દુંદુભિ ઘોષે, 'જય હો જય હો', ઝડપી લ્યો તક સ્વ-સન્મુખ.

મૌતિક સમૂહે ઉપરાઉપરી, ત્ર-યોગ ટાળે ત્રણ છત્રો,
ત્રિભુવનાધિપતિ પરમેશ્વર, લોકાલોકે જ્ઞાન ધરો.
પ્રેમેશ્વર પૂર્ણત્વ અરિહંત, શ્રી સર્વજ્ઞ શાન મંગલો,
વિદ્યમાન શ્રી ચરમ દેરાસર, ભવ-ભયમુક્તક સ્વાશ્ચર્યો.

સર્વાત્માને અ-ભયકારી, દ્રશ્ય બહિલા અદ્રશ્ય થાય,
દ્રષ્ટિમાન થતાં નિજ આતમા, ઉપયોગે પરમાર્થ જણાય.
આઠ પ્રકારી કર્માવરણો, જ્ઞાનાશ્ચર્યે ચૂરેચૂર,
સિક્કાણં નમઃ અષ્ટાગુણ પદ, પ્રત્યક્ષ કારણ ફળિતા મૂળ (૨)

